

FUNDAT Y DIRIGIT PEL PÉRIT AGRONOMO D. FRANCISCO X. TOBELL Y ARCILA.

Surt el primer y tercer diumenge de cada mes.

SUMARI

Secció d' agricultura práctica.—Conservació del forratjes verts per medi de las sitjas (fig. 15).—Sexta vetllada d' hivern ó sian conversas hortícolas á la vora del foch.

Secció de varietats.—Lleys generals de la naturalesa.

Noticias agrícolas.—Almanach y guía del Ampurdá.—Nova invensió d' una arada de tres relas.—Reestanch de la sal.—Millorament de la sidra.

Revista vinícola corresponent al mes de Mars.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

UN ANY.	20 RALS.		REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
MITX ANY.. . . .	11 »		
TRES MESOS.	6 »		PORTA-FERRISA 18, BAIXOS,

FÀBRICA D' ADOBS COMPLERTS

Ó SIGAN

FEMS PERA LAS TERRAS

(PRIMERA EN ESPANYA, FUNDADA EN JANER DE 1863.)

PER L' ENGINEYER INDUSTRIAL

DIRIGIDA PER LO PERIT AGRONOMO

DON LLUIS JUSTO Y VILLANUEVA.

DON FRANCISCO X. TOBELLÀ Y ARGILA.

DISTINGIDA AB LOS PRIMERS PREMIS

EN LAS EXPOSICIONS DE

SARAGOSSA, BARCELONA, VIENA Y FILADELFIA

PER LO

ADOB COMPLERT CATALÀ

PERA TOTA MENA DE CONREUS Y TERRENOS.

Pera las demandas: dirigirse als Srs. Ginesta y Marquet, Portxos de 'n Xifré, núm. 6, entresuelo, en Barcelona, ó en los depósitos establerts á fora.

GABELLA DE GINESTA Y DE PI

N' hi ha per vendrer: de 1.500 á 2.000 cargas de la primera y de 2.000 á 2.500 de la segona á casa Montmany del Papiol, aixís com també *Plátanos y acacias pera passeig*, y *moreras* pera l' alimentació dels cuchs de seda. Tot de forsa superior, de bona mena y á bon preu.

Informará l' amo de l' hisenda de casa Montmany del Papiol, duenyo del establiment de vins anomenat «La Llegítima.»—Plassa de Catalunya, Café de Pelayo.—Barcelona.

GRAN CANTITAT

DE

FOSFAT DE CALS

procedent d' una fàbrica de productos animals ó sigan *desperdicis d' ossos y banyas* en estat de ser aplicat immediatament á las plantas com *adob* y á un preu molt acomodat. *Informarán* en lo carrer del Càrme, número 41, pis 2.º, 1.ª porta.—Barcelona.

L' ART DEL PAGÉS.

SECCIÓ D' AGRICULTURA PRACTICA.

CONSERVACIÓ DELS FORRATJES VERTS

PER MEDI DE LAS SITJAS.

La campanya empresa per M. Lecouteux en favor de la conservació dels forratjes verts per medi de las sitjas y particularment del blat de moro ha sigut molt debatuda durant aquest últim any. Per tot arreu los experimentadors han posat mans á l' obra: l' un ha ensitjat lo trébol vermell, l' altre la cibada, etc., los resultats d' aquestas experiencies han sigut molt satisfactoris. Nosaltres, deixant á part aquestas probas, comunicadas en las columnas del *Journal d' agriculture pratique*, doném cabuda á la comunicació següent, de M. A. Tiersonnier.

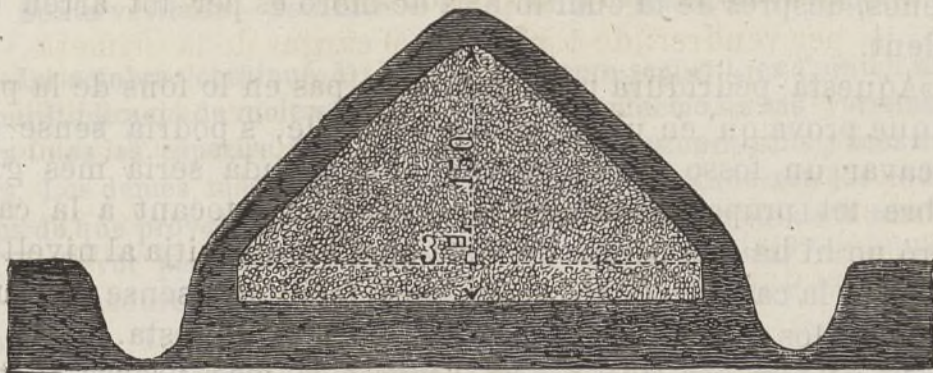

Fig. 15. Sitja sobre terra.

«Acabo d' obrir ma sitja, està en terra, la conservació es excellent. Aquesta no es pas una opinió més ó ménos discutible, però es un fet que podeu veurer tots los qui vulgau ferme l' honor de venir á Colombier. No hi ha res innovat, ni inventat. Conservo 'l blat de moro com tothom conserva la pulpa. Solsa-

ment cuan mon terreno sia impermeable, no dech fer clots; tot lo més una cavada ab l' aixada, tenint cuydado de tenir lo petit vall que rodeja la sitja y cual terra serveix pera cubrí'l, una mica més fondo que la trinxera ó marge, á fí d' airejarla complertament, de modo que la sitja vista de front tinga la forma indicada per la figura 15.

»Dono 3 metros d' ample sobre 1^m50 d' alsada presa desde 'l nivell del terreno.

»Cuan més grossa es la pila, ménos punts de contacte hi ha ab la terra, millor es la conservació.

»Mentres que, més enllá de tres metros, seria costós y difícil de cubrir ab terra. Hi hauria d' altre manera, molta superficie en contacte ab l' aire cuan la sitja estaria comensada.

»Faig trossos del blat de moro, tot lo que crech indispensable pera poder formar una bona pila, sense lo cual lo blat de moro se conserva mal.

»Poso de 0^m25 á 0^m30 de terra per damunt y no palla entre la terra y 'l blat de moro, per haberme probat la experiencia que la palla 's pudreix desseguida y provoca la descomposició de la fulla del blat moro aixís com la del tronxo ó cama.

»Cuan se descubreix lo blat de moro, hi ha sota la terra una petita capa pudrida de 0^m07 á 0^m08 de gruix poch ó més ó ménos, després de la cual lo blat de moro es per tot arreu excellent.

»Aquesta podridura no 's manifesta pas en lo fons de la pila, lo que prova qu' en un terreno permeable, 's podria sense pór excavar un foso fondo, en lo cual la cabuda seria més gran sobre tot proporcionalment á la superficie tocant á la capa; però no hi ha que perdre de vista que, en una sitja al nivell del terreno, la carga 's fa ab molta més facilitat y sense perduas, poguent los carros recular fins á la pila que 's gasta.

»No voldria pas que ningú despreciés mas probas. Estich lluny de condemnar las sitjas d' obra, que crech, al contrari, las més perfectas.

»Solament he volgut demostrar que 's podia també conservar molt bé 'l blat de moro. evitant gastos de construccions costosas, que 'ls agricultors de pochs recursos y la majoría dels pagesos no poden emprendre.

»Aquets últims anys he cultivat lo blat de moro *Caragua* y dent de caball, als quals vull renunciar pera tornar al blat de moro blanch dels arenals, que m' havia donat excelents resultats.

»Trovo als blats de moro gegants molts inconvenients considerables que no compensa pas son marcat desenrotllament.

»De moment la llevar costa més cara. Després com sos tronchs son molt grossos y sense fullas fins á una gran alsària, lo bestiar de llana se 'n aprofita difícilment. Luego aquets blats de moro no sahonant pas en nostres climas, las espigas son pocas y venen malament; mentres que, en las varietats aclimatadas, lo grà está format y abundant y sa presencia en la pila dona un forratje excelent.»

Traduhit per F. T.

VETLLADAS D' IVERN

Ó SIGAN

CONVERSAS HORTÍCOLAS Á LA VORA DEL FOCH.

Sexta vetllada.—Sembras.—Trasplants.—Traballs de foment.

—La sembra, continuá D. Miquel al vespre següent, es l' únich medi de multiplicació de moltas plantas, y de la producció de sas varietats, y pera totas las especies, lo que procura individuos mes sans y mes vividors. Los demés médis de multiplicació sols reproduheixen los individuos de que provenen y may son tan segurs com per medi de la sembra.

Tota llevar per esser bona pera la reproducció deu estar recullida en perfecta maduresa; ha de ser pesada, ben plena, llustrosa y de color ben pronunciat. Deuen ser en lo general frescas ó de poch temps, per la propensió que tenen certas especies de perdre prompte sa facultat *germinativa*, la qual perden per l' humitat ó siga per la conservació en paratjes humits y poch ventilats; pel calor, per la *fermentació*, y sempre per la edat.

Lo médi mes segur pera reconeixer la calitat d' una llevar, es la germinació artificial, que 's determina per médi de la *estratificació* en arena humida ó entre dos panyos de llana també humits y col·locats en sitis de bons ayres, de tremp regular y á mitja llum.

—Si no vos sap mal D. Miquel, ¿nos faríau lo favor d'explicarnos lo que s'enten per la paraula estratificació, que crech acabeu d'anomenar?

—Prou, amich Isidro, á aixó vaig: L'estratificació es una operació que consisteix en col·locar provisionalment las llevors de las plantas, entre capas de terra ó arena un poch humida y á una temperatura bastant baixa, alguns mesos avans de verificar la sembra. L'objecte de l'estratificació, es preservar á certas llevors, particularment las que son molt dures, preparantlas de tal manera que á cert temps grillin ab mes facilitat; quant no fentho aixís ó bé's mal-lograrian, ó bé careixerian de desenrotllo fins al cap de molt temps d'haverse sembrat. ¿Me habeu comprés amichs meus?

—Perfectament D. Miquel, digué 'N Joan Anton, ha de ser molt tonto'l que no us comprega explicantvos tan clar.

—En quant á la manera d'executar la sembra, continuá D. Miquel, dech anotar qu'está en relació ab la naturalesa de las llevors, y per consegüent ab la de las plantas que deuen produhir. Qualsevulla que siga la naturalesa de la planta, la sembra podrà efectuar-se de varias maneras, aixó es: sembras en *taula*, *planter* ó *criadero* y d'*assento*.

Anoménanse *planters* ó *criaderos*, certs llocs natural ó artificialment resguardats de las inclemencias contrarias á las estacions, disposats ab separació y ab terras á propòsit pera fer las sembras y conrear las plantas en sa primera edat fins l'època de transplantarlas en lo lloch qu'han d'ocupar definitivament.

Lo criadero pot estar situat al ayre lliure ó en lloch resguardat del fret en las localitats ahont aquestos deixan sentir-se en desmasia. Lo criadero de tenda ó llit calent deu estar sempre resguardat del vent Nort, y á més deu cubrir-se ab estoras d'espart, canyissos, jonchs ó palla durant las nits ó quant la rigidesa del temps ho exigisca. Dit criadero deu consistir en una bona capa de fems d'estable á manera de llit, sobre de la qual se'n deu col·locar un'altre del mateix fem pero mes menut y altre de mantillo ahont s'efectua la sembra cubrint luego las llevors ab altre capa del mateix mantillo.

Aquestos planters ó criaderos sols s'usan per las hortalissas mes delicadas del fret, las quals volen anticiparse sos planters, com per exemple las tomateras, pebroteras, esberginieras, meloneras y altres.

Lo criadero comú usat pera la sembra de totas aquellas clases que resisteixen als frets y á las trasplantacions, com las cols, escarolas, ápits, sebas y altres, se construheixen en lo mateix terreny, abrigats dels vents per medi de parets ó arbres, trasant en dit terreny unas eras ó capsadas que deuen estar ben adobadas.

La sembra d'*assento* s'efectua en las llevors de totas las plantas que no resisteixen á la trasplantació ó que no poden fer-se en planter, y las

que d' un principi necessitan de pochs cuidados y entre las quals vol verificarse la sembra en gran escala.

En la sembra d' assento se compren la sembra á *puny*, *aixam* ó *volesa*, á *solchs* y á *motas*.

En los criaderos se sembran á *volesa* ó en líneas poch espayosas sobre terras apropiadas, cubrint com habem dit, las llevors ab una lleugera capa de mantillo y alguna mica de boll ó palla menuda, regantho ab una regadora de má y de pluhas finas per evitar que la terra s' axaragalli, la dessequi 'l sol, ó la enduresca 'l gel y 's comprometi lo naixement de las llevors.

Los cuidados que requereixen las plantas en sa primera edat, se reduheixen á regarlas ab moderació sempre que siga convenient, aclarirlas, freqüents treballs pera tráurer totas las herbas dolentas y destruir los cargols y altres insectes que atacan al plantér.

Quant lo plantér jove ha adquirit cert grau de dessenrotllo y la forsa necessaria pera resistir las inclemencias del temps, lo que se regoneix tant per lo número de sas fullas com per la fermesa del tany, s' arrancan ab lo degut cuidado pera no maltractar sas fullas ni sas arrels, y 's trasplantan al lloch destinat pera son definitiu desenrotllo, lo qual deurá estar preparat anticipadament, ab los treballs y adobs convenientes.

Inmediatament després del trasplant, es precís donar una bona regó á fi de que la terra 's refresqui, y las plantas s' unescan mes facilment ab la terra, y deu repetir-se aquesta regada sempre que siga necessari.

—Fins aqui, amichs meus, tenim lo que desitjaba dirvos sobre las sembras y trasplants: suposo m' hauréu comprés, n' obstant si teniu alguna observació que ferme sobre 'l particular os demano me la feu, de lo contrari després d' un ratet de descans, prosseguirem nostra tasca dihentvos alguna cosa sobre los treballs de foment que s' executan en las hortas.

—D. Miquel, digué 'N Joan Anton jo fora de parer de deixarho pera demá 'l vespre, puig m' apar debeu estar ja cansat y sentiria com hi ha mon, com crech que ho sentirian mos companys, que os dongués un mal resultat, porque estich cert que vos no estau acostumat á enrahonar tanta estona.

—No es pas res aixó amichs meus, altres vegadas hi enrahonat més: penso, si es del gust vostre, aprofitar una estona més, porque tinch precisió d' anarmen per un parell ó tres de dias, al mercat de M.....

Després d' alguns minuts de descans. D. Miquel doná principi á la tasca del modo següent:

—Lo conreu hortícola apenas admet los treballs de gran cultiu, ni pera remoure la terra ni pera netejarla. Si en algunas ocasions admet l' arada, lo desterrossadó, lo rascle, sols es pera refér lo terreno quant está com-

pletament desocupat; y encara en aquestos cassos, es preferible la labor á má per mes intensa y completa, y porque una horta, pocas vegadas deixa un espay suficient pera que pugan funcionar ab esbargiment y economia los aparatos de gran cultiu.

Per lo demés, los treballs hortícolas tenen per objecte *estovar* la terra, *aplanarla y repartirla*, escatarla ó *netejarla de malas herbas*; y en quant á las plantas, aixercollarlas, *entreclarirlas, calsarlas y blanquejarlas*. Cada una d' aquestas operacions te reglas, temps y modos que vaig á donar á conèixer.

—L' operació de estovar la terra s' executa sempre que se ha de plantar de nou, siga lo temps que 's vulga y molt petit l' espay que se haja de sembrar ó plantar.

Aquesta labor no deu baixar de 30 centímetros y deu efectuarse ab la fanga ó l' aixada de pala ampla y llarga, quant la terra estiga ab un punt de sahó tal que no s' encasti als instruments.

Després de llaurada y estovada, y ben adobada la terra, deu aplanarse perfectament ab rasclets de má, labor que te per objecte acabarla de estovar pera que quedi esponjada.

Luego se procedeix á distribuir lo terreno, operació que consisteix en dividirla en capsadas separadas per caminets, pera que puga circularse llibrement entre los cultius, ab la eynas necessarias.

Las capsadas deurán esser proporcionals á l' estensió del terreno de l' horta y al peu dels caminets s' establirán las regadoras convenientes pera regar ditas capsadas.

Una d' aquestas capsadas deurá reservarse pera las sembras en criadero, cercant en tal cas, la que tinga l' exposició mes convenient, com per exemple estar al abrigh dels vents forts, dels frets y de la desmasiada calor.

Aquesta capsada, se distribuirá en altres petites que deurán tenir un metro y 25 centímetros d' ample.

L' horta llaurada y adobada, se cubreix luego de malas herbas, que no solament embrutan lo terreno y s' apoderan dels adobs á expensas de las plantas cultivadas, sino que arriban á ofegarlas, robántlosi la llum y l' espay. D' aqui la necessitat de vigilar constantment contra eixa plaga, que sol portar á son detrás, la de una munió d' insectes que s' amagan entre ellas.

L' operació del escatar en horticultura consisteix en estovar la capa superficial del terreno fins á la profunditat de 4 á 6 centímetros, y té per objecte destruir totas las herbas inútils en lo sembrat ó plantat, quals arrels, per medi de l' *aixada ó xapolina*, quedan arrancadas y exposadas al ardor del sol.

L' aixercollar es una operació que té per objecte arrancar, ja siga ab las

mans, ja ab un instrument á propòsit anomenat *caraguet* ó *aixadeta*, las herbas que infestan los sembrats; particularment los planters.

Las sembras s'executan ordinariament espessas per assegurar-se una cantitat suficient de plantas, per cual motiu es indispensable, quant han adquirit cert desenvolupament, aclarirlas pera que tingan espai y òreig suficient pera robustirse y desenrotllarse.

Calsar las plantas es l'operació que consisteix en cubrir de terra lo coll de las mateixas, pera refermarlas de peu, favoreixer lo desenrotllament de noves arrels que contribueixen á robustir las plantas y assegurar ó augmentar sas produccions. Es operació molt important pera certes plantas, com las tuberculosas, algunas gramíneas y altres.

—Si mal no recordo, D. Miquel, digué 'N Felip, habéu anomenat ja dos vegadas á las tuberculosas y ara també acabau de expressar lo nom de gramíneas, ¿podriam sébrer lo que volen dir eixos noms?

—¿Y per qué no me ho preguntavas á la primera vegada quant hi anomenat á las tuberculosas?

—Com que veyia que 'ls companys no deyan res, pera no interrómpre la conversa, pensava preguntarho á n'ells al eixir.

—No tingau escrúpuls en interrómpre, sempre que hi haja una dificultat, puig ja sabéu qu'estic disposat á donarvos totas aquellas explicacions que crégua necessarias; per lo tant, amich Felip, vaig á satisfer ta pregunta.

S'enten per *tubérculs* unas excrecencias carnosas y feculentas á vegadas, que 's troban en las arrels d' algunas plantas, anomenadas tuberculosas, y que deuen considerarse com á verdaders borrons, que si 's desprenen de la planta que 'ls ha donat lo sér, poden desenrotllarse y produhir un altre planta igual á la de que provenen.

Molta part d'ells son útils pera l'aliment del home: tals son, las patatas ó trufas, los muniatos, las nyámaras, las chufas, etc.

Entre las moltes families en que 'ls botànichs han dividit á las plantas, n'hi ha una de molt numerosa que compren las especies més útils pera la nutrició, com son los grans d'espiga, y que té per tipo lo gram, planta que á ben segú hauréu malehit una munió de vegadas per infestarvos vostres sembrats, no obstant d'esser un aliment molt nutritiu pera lo bestiar.

Per lo mateix objecte de tenir per tipo al gram s'anomena aquesta familia de que vos parlo, de las gramíneas.

Com á especies principals dech citarvos: las *gramíneas que donan sucre*. verbi gracia, la canya dolça y la de sucre, lo blat de moro ó moresch, etc. Las *gramíneas quals grans s'usan*; lo blat, l'arrós, lo moresch, la civada, lo sègol, l'ordi, l'escayola, lo mill, etc. Son gramíneas també, á més del gram, lo margall, la festuca, la sisanya, etc., com á plantas farratjeras:

l' espart, lo bambú ó canya de las Indias, útil pera bastons y manechs de de parayguas, la canya comuna que tantas aplicacions té: las marietas ó llágrimas de Job que serveixen pera fer grans de rosaris, collars, y moltes altres.

—¿M' habéu comprés, amichs méus?

—Moltíssim bé, D. Miquel, digué 'N Felip.

—Aixó es hó: per últim tenim l' operació de blanquejar á las patatas que té per objecte cubrir las ab terra, palla ó altre cosa analoga. Aquesta operació s' executa ab lo ápit, lo cart, l' escarola, l' ensiam y altres hortalissas, pera que 's tórnian més tendras y blancas.

—Tals son, amichs méus, las principals operacions de l' horticultura, sumáriament exposadas, de las quals no pot prescindirse racionalment, porque totas contribuheixen á assegurar lo resultat que 's desitja, de lo contrari seria exposar nostres afanys y capitals, pero que fetas á son degut temps, poden donarnos assombrosos resultats, que de cap altre cultiu podém esperar.

—Finchs ara, amichs méus, vos he dit tot lo que necessita sebrer un hortelá avans de tractar de cultivar las hortalissas: á la tornada si á Dèu plau, vos llegiré y deixaré pera que ho acabeu una especie de *calendari del hortelá* que vareig escriurer fa pochs dias, ab intenció de llegirvoslo á l' últim de nostras vetlladas aplicadas á l' horticultura. Lo qu' es jo, desitjaria de bon grat dedicar unas quantas vetlladas á la descripció del cultiu de totas las principals plantas hortalissas, ab tots sos detalls; pero com tinch intenció de viatjar un parell de mesos, ho deixarém pera quan estiguia en repós, contentantvos per ara ab lo calendari qu' hi espressat, lo qual us recomano llegiu, no una sola vegada, sino tantas com vos sia possible, puig no fentho aixis crech no 'n treuriau gran cosa. Bastant n hi ha per avuy, ja que vos he dit tot lo que desitjaba, digué D. Miquel aixecantse y donant la senyal de retiro. Ab tot, fins á la tornada, si Dèu me dona vida y salut.

—Mil gracias, D. Miquel, digué 'n Joan Anton, vos desitjém passeu una bona nit ab la companyía, y una felís anada.

G. y R. (RICART.)

Agricultor.

SECCIÓ DE VARIETATS

LLEYS GENERALS DE LA NATURALESA.

Després d' admirar la *previsió del Criador* en totas sas obras, passém á indicar qu' ab solas dos lleys está regit l' Univers y sols ab ellas governats.

tots los fenòmens de la Naturalesa. » A primera vista pareixerá impossible, atés lo gran número d' ellas, que 'ls homes necessitem en la terra ó bé necessita cada nació en particular pera regirse ab sos destins molt sovint poch afortunats; mes aixó no importa, y farà qu' admirém, cada dia més, la sabiduría d' un Criador y gran *Llegislador*.

A l' una d' aquestas dos lleys se l' hi ha donat lo nom d' *Atracció*, que tendeix á conservar y reproduhir los cossos y l' altre, qu' es la *Repulsió*, té tendència á desferlos y destruirlos.

De las barallas perpétuas d' aquestas dos lleys tant contrarias resulta l' armonía y l' ordre dels mons. ¡Quína llisó d' inmensa sabiduría y senzillesa 'ns dona 'l Criador ab totas las obras de la Naturalesa!

Anem, donchs, á estudiarla; mes guardemse d' imaginarnos que no hem de trovar l' amor á n' ella; al contrari, tot, tot es amor en l' Univers: fins las flors del camp ab que la pastoreta forma l' hermós ramellet, enclouhen los seus amorosos misteris, qu' explicarém á son degut temps.

Si desde 'ls camps 'ns trasportém á la regió del cel, allí trovarém l' atracció que sosté y dirigeix los astres colocats en l' inmens espay.

Ensaigemos á bosquejar los fenòmens de l' Univers.

¡Quína magnificencia! ¡Quí podrá contemplar á un temps tantas maravellas? Sembla que l' enteniment humá es incapás de compendrer aquet gran tot, y que las parts d' ell no poden subjectarse al càlcul. Lo cor no basta per tant d' amor, ni 'l reconeixement per tal multitud de beneficis; l' imaginació mateixa 's suspen admirada observant la grandesa de la Creació.

¡Quí pintarà la verdor del camp y 'ls colors de las flors? ¡Quí descriurá l' Occéano, 'ls rius y las fonts; y quí podrá descubrir los seus secrets? Contemplém aquesta variada multitud d' animals que pobla la terra, las ayguas y l' aire, baixant desde l' áliga fins al mosquit, y desde l' elefant hasta l' insecte més petit. Preguntém al ressó d' ahont dimana son accent repetidor: considerém la bellesa de l' arch-iris, la resplandor dels llampechs, 'l foch del llamp, las tempestats?...

¡Quí no desitjará coneixer las causas d' aquestas maravellas? L' home busca, estudia y escuadrinya algunas de ditas causas; mes la primera permaneceix sempre invisible, y sols lo pensament de Dèu pot explicarla. Mes no; certamente no s' ha fet per ulls mortals un espectacle de tanta gloria: bastant es que 'l Criador se 'ns haja revelat ab los infinits portents y beneficis de la Naturalesa. Procurém, donchs, conèixerlo per sas obras, enfilantnos fins al cim de las montanyas pera examinar allí 'l curs dels rius y veurém com se forman las tempestats, y 'l tro esclatará sota de nostres peus. Ara, sentats

a prop del mar; contemplarém las grans ondulacions de las ayguas, que ja s' atansan, ja reculan de la platja; ara, atravesantlo, veurém las maravellas d' un nou mon. Obrint després una mica lo cor de la terra, veuriam los cristalls, l' or, los diamants amagats sota 'ls verts vegetals, com pera donar lo lloch de preferencia á las verdaderas riquezas. Preguntém desseguida als volcans la causa del focs qu' ofereixen unas escenas tant terribles com magníficas; y per fi, pujant al cim del globo procurém indagar com d' una pols seca fa la Naturalesa brotar los arbres, las plantas y flors.

D' aquesta manera 'ls més importants descobriments de l' home s' agermanarán á la nostra imaginació ab las descripcions més atractivas y agradables.

La verdadera ciencia consisteix en imitar lo modo de procedir de la Naturalesa; això es; á reparar y fer novas combinacions com ella; mes ¡cuán lluny estém d' atraparla 'l seu vol! Nosaltres imitem los seus fenòmens, y ella 'ls ensenya més variats á cada instant: descobrim un de sos secrets; y 'ns en amaga millés d' ells; y mentres 'ns ocupém en fer esperiments, ella conserva ó reprodueix un mon. En mitx de tot aixó la Naturalesa permanece invariable; mentres los homes van preguntantli, ella va responentlos de cuan en cuan; mes, per sabis que 'ns creguéu, jamay lograrém enclourer en los estrets límits de nostra inteligencia tots los secrets de la Naturalesa y la fondaria de las obras del Criador.

UN FADRÍ EXTERN.

NOTICIAS AGRÍCOLAS

ALMANACH Y GUIA DEL AMPURDA.—Ab aquest nom hem rebut lo quin acaba de publicar enguany D. Enrich Serra Caussa, en Figueras, que després de no faltarhi res corresponent á n' aquesta classe de publicacions especials, hi ha també una *suscinta ressenya dels aucells qu' en aquella provincia deurian conservar-se en benefici de l' agricultura*, feta per la má mestre del profesor d' agricultura del Institut de segona ensenyansa de Figueras, D. Francisco Jordi Romanyach.

Nos plau en gran manera consignar, que per tot arreu 's va deixant un reconet per la pobre agricultura; fins ara, no mes recordada, en primer lloch, per ajudar á las cargas del Estat.

NOVA INVENSIO D' UNA ARADA DE TRES REL·LAS.—Ho es la presentada per los Srs. Ransomes, Sims y Head d' Anglaterra. S' ha ensajat ab vuit caballs, obrint tres solchs á la vegada en una zona de 40 pulgadas d' ample.

Lo mateix instrument se fa pera dos, tres ó quatre solchs, encara que fins ara sols s' ha posat en us lo de tres rellas.

REESTANCH DE LA SAL.—Al entrar lo passat número en prempsa, llegirem en lo diari aquesta noticia, que no deixarà d' alarmar á la classe agricultora, si com sembla hi ha empenyo en tirarho en devant.

Las diversas opinions de personas ilustradas, publicadas en lo periódich del Dr. Letamendi, titolat *La Salud*, son tan del cas y de tanta oportunitat, que no podém menos de traduhirlas al peu de la lletra, puig diuhen:

Boulay: «La sal es encara mes necessaria al bestiar qu' al home.»

Buffon: «L' impost de la sal ha fet mes dany á l' agricultura que la pedra y las geladas.»

Chaptal: «La sal es la primera necessitat dels animals remugadors: l' impost de la sal es l' assot destructor de tota prosperitat agrícola.»

Thenard: «Convindria sens dubte poder disminuir, y fins abolir, l' impost de la sal, no sols pera que la classe obrera pogués procurársela á molt menor preu, si que també pera facilitar sa aplicació á la agricultura.»

Dombasle: «Es un fet constant lo pernicios influxo del impost de la sal sobre las produccions agrícolas.»

Liebig: «La sal es absolutament indispensable pera la nutrició del bestiar.»

Fantier: (Un senyor senador qu' explica son vot.)—«La sal fa l' alimentació mes sana, económica y sustentadora de las forsas digestivas: ella disminueix las probabilitats de malaltia y de mortalitat, y per son concurs, l' engreix es mes profitós. Lo bou, l' moltó, l' porch engreixan ab ella millor y ab mes economía, y sas carns son mes gustosas y de millor calitat.»

Mantegazza: «Jó he vist (en lo Paraguay) las vacas correr moltas lleguas en busca d' una terra salada que llepaban y rellepaban ab molta avidesa.

La Salud: No voldria tenir que dir dintre algun temps: *jo he vist á varios diputats del últim ters del sigle XIX correr moltas lleguas per anar á votar lo reestanch de la sal.*

MILLORAMENT DE LA SIDRA (1).—Un medi tan senzill com económic pera millorar la sidra ha sigut posat en planta en algunas masias, ahont ha tingut un verdader éxit. L' empleo es fácil, poch costós, y la beguda adquireix mes vinositat, mes llimpiesa, conservant per mes temps la dolsor.

Per dos hectolitres de pomas sense móldrer, pendrém 750 grams de sucre refinat, una bola y mitja de blanch d' Espanya pulverisat; fiquéu lo sucre y l' blanch d' Espanya en un cup cada vegada qu' hi tireu las pomas móltas. Després de vint y quatre horas de fermentació, segons lo temps, prempseu las pomas com d' ordinari.

Molts pagesos han empleat aquest medi y han obtingut una sidra comparativament millor y que se 'ls ha conservat molt bè.

(1) Es lo qu' aquí 'n dihém *vi de pomas* generalment.

REVISTA VINÍCOLA MENSUAL

Difficil nos seria avuy dia poder fixar una opinió, relativa á la tendencia d' alsa ó baixa que puguin experimentar los vins. Cualsevol altre any, que no fos com lo present, de poca cullita, haurian influít poderosament y ab sentit poch favorable, las malas noticias que s' acaban de rebre del mercat de l' Habana; pero la crehencia qu' hi ha de que per l' istiu los vins escasejarán, fa qu' aquesta, apenas se deixi sentir. Lo que mes preocupa avuy dia, es aquestas bruscas variacions admosféricas que poden asdevenir y causar mals mes ó menos grans á la vinya en los mesos d' Abril y Maig. Del temps que fassi per aquestos dos mesos, es lo que especialment aquest any influirá en lo preu dels vins. No hi ha dubte de que si aquestos se passen sens novetat, los preus tot lo mes que fassiu, es mantenirse, gracias á la poca cullita; pero si per una intempestiva recruesa del temps las vinyas sufrian las consecuencias d' una gelada, allavors si qu' aquestos s' enfilarian d' una manera notable.

Creyém qu' en part, seria convenient s' experimentés aquesta desgracia com molts dirian, y que nosaltres nos permetrém de tenir per sort; puig sense la que 's va experimentar en lo mes d' Abril de l' any passat, avuy dia tindriam los vins á un preu, al qual creyem hauria valgut mes arrencar las vinyas. Acabarem comunicantvos las següents noticias:

Esparraguera. Los preus dels vins d' aquesta comarca varian entre 25 á 27 pesetas per carga, segons classe. La venda molt encalmada, per falta de compradors.

Vendrell. Los vins continuan ni mes ni menos, com tenim dit en la revista anterior. Mateix preu de 5 y $\frac{1}{2}$ á 6 duros per carga; pero sens ferse cap venda. S' ha venut una regular partida de classe baixa á 21 pesetas.

Falset. (*Baix Priorat*). Los vins continuan de 26 á 28 pesetas carga. L' extracció es regular apesar de no fer res lo comers de Tarragona, que si aquet reprengué, altres serian los preus á que 's pagarian los vins donat la poca cullita d' enguany.

Tarragona. D' aquet mercat no podém dirne res de nou, calma y sempre calma, son las noticias que rebém de dit port d' exportació. Repetirém donchs los mateixos preus:

Vi negre dols del alt Priorat, de 7 y $\frac{1}{2}$ á 8 duros carga.

Vi negre sech del alt Priorat, de 6 á 7 duros carga.

Vi negre del baix Priorat, de 5 y $\frac{1}{2}$ á 6 y $\frac{1}{2}$ duros carga.

Vi negre del Camp de 23 á 25 pesetas carga.

Vi blanch de 20 á 22 pesetas carga.

Mistela blanca de 5 á 6 duros carga.

Utiel. (*Valencia*). L' extracció de vins continua sent regular y als mateixos preus de 8 á 9 rals *canter*. Sabem hi ha ordre d' una casa de comers de Barcelona per comprar hasta 30 mil canters.

Real. (*Valencia*). Los vins dolsos d' aquesta comarca, coneguts á Barcelona, ab lo nom de Vi d' Alicante (contenen una part de ví bullit) se pagan actualment de 24 á 26 duros bota de 60 canters (42 canters fan pipa catalana) que resultan posats al port de Barcelona de 7 y $\frac{1}{2}$ á 8 duros carga.

Cette (*Fransa*). Las geladas que del 12 al 13 d' aquet mes va haberhi á Fransa, van produhí una alarma que va ser suficient no solsament per deturat lo moviment de baixa que avisabam en nostra última revista, sino que va animar las transaccions, resultant una puja de 2 á 3 franchs per hectólitre.

Habana. (*Isla de Cuba*). Poch satisfactorias son las noticias que d' aquet mercat s' acaban de rebre; puig las pipas qu' ultimament s' han venut de 124 á 130 duros segons marcas s' acaban de vendre á 112.

Pel próxim correu s' esperan desastrosas liquidacions.

Barcelona 31 Mars de 1877.

J. G.

Imprenta de «La Renaixensa», Porta-ferrissa, 18, baixos.

MAGATZEM DE PAPER

DE

JOAN POCH

PLASSA DE LA LLANA, NÚMERO 19.

Depòsit de paper y cartró de tota mena, estampas, cromos, decalcomanias, y tots los articles corresponents á la fabricació de capsas de luxo.

Paper, carpetas y plomas per escriure, á un preu sumament baix.

Venda en gros y á la menuda.

LOS HEREUS

Cartas familiars sobre un assumpto trascendental,

PER

D. GAYETÀ VIDAL VALENCIANO

Forma un cuaderñ de regulars dimensions y se ven á dos rals en la Administració d' aquest periódich.

ARBRES FRUYTERS

Forsa superior, de 8 á 15 pams d' alsada del antich y acreditat Criadero de F. Montané de Lleyda, premiat ab medalla de plata en la exposició agrícola de 1872, celebrada en Barcelona.

COLECCIÓ D' ARBRETS

y plantas pera jardins á preus sumament modichs.

PREUS D' ARBRES FRUYTERS.

Avellaners, Codonyers, Nogueras y Parras á 3 y $\frac{1}{2}$ rs. un; lo cent 14 duros.

Pomeras, Pereras, Figueras y Cirerers á 5 y $\frac{1}{2}$ rs.; lo cent 25 duros.

Presseguers, Ametllers y Oliveras arbequinas á 5 y $\frac{1}{2}$ rs.; lo cent 28 duros.

Abricoquers, Pruners, Nesprés y Magraners á 8 rs.; lo cent 32 duros.

Oliveras Sevillanas de 20 á 40 rs.; lo cent 80 duros.

Depòsit en Barcelona: pera las demandas dirigirse á D. Francisco Montané, Paseig de Gracia. núm. 134 y en Lleyda, carrer Major núm. 108.

L' ART DEL PAGÈS

Aquesta publicació quincenal, qu'està dedicada exclusivament á la propaganda dels coneixements agrícoles entre la classe pagesa; rebrá de tothom, aquells escrits que tendescan al mateix fi, ja sigan manuscrits é inédits, ja impresos, dels que donará compte, sempre que l' índole del periódich ho permetia: insertant los primers, fent lo judici crítich é imparcial dels segons, als que anunciará *gratis* dos vegadas consecutivas y á la meytat del preu establert las altres, si l' autor tingués á bé continuar anunciantlas.

Sent los *anuncis* l' únich medi de donarnos á coneixer mútuament nostres productes intel·lectuals y materials, aquesta direcció ha cregut del cas posarho al preu mes baix possible y admetrer tots aquells que directa ó indirectament cápigan dins las nostras masías ó ixcan d' ellas, á fi y efecte, de que moltes voltas no tingam que subjectarnos á un comprador ó venedor determinat, evitant d' aquesta manera 'ls perjudicis de molta consideració, qu' á vegadas sofreixen alguns gèneros ó bestiar que d' altre modo ningú sab qu' estigan posats en venda.

PREUS DELS ANUNCIS

Als subscriptors.	20 rals per plana, 12 mitja y 8 un quart.	} Per trimestre.
Als no subscriptors.	30 id. id. 18 id. 12 id.	

NOTA. Per mitx any se fa una tercera part de rebaixa y per un any una meytat.